TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 7. jūlijā *

Lieta C-153/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Cour de cassation* (Luksemburga) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 6. martā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 3. aprīlī, tiesvedībā

Caisse nationale des prestations familiales

pret

Ursula Weide*, laulātā uzvārdā *Schwarz.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents), M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre M. Muhika Arsamendi [*M. Múgica Arzamendi*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 24. jūnijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Caisse nationale des prestations familiales* vārdā — D. Špīlmans [*D. Spielmann*] un A. Dipons [*H. Dupong*], advokāti,

— Luksemburgas valdības vārdā — P. Gramenja [*P. Gramegna*], pārstāvis,

— Vācijas valdības vardā — V. D. Plesings [*W.-D. Plessing*] un A. Tīmane [*A. Tiemann*], pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā — H. Dosi [*H. Dossi*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Mišāra [*H. Michard*] un D. Martins [*D. Martin*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 15. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1408/71").

2 Šis lūgums tika iesniegts prāvā starp *Caisse nationale des prestations familiales du Grand-Duché de Luxembourg* [Luksemburgas Lielhercogistes Nacionālo ģimenes pabalstu kasi] (turpmāk tekstā — "*CNPF*") un Veidi [*Weide*], Vācijas pilsoni, jautājumā par Luksemburgas tiesiskajā regulējumā paredzēto bērna kopšanas pabalsta izmaksu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Regulas Nr. 1408/71 1. panta u) apakšpunkta i) daļā noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

u) i) termins "ģimenes pabalsti" nozīmē visus pabalstus natūrā vai naudā, kas paredzēti, lai segtu ģimenes izdevumus saskaņā ar 4. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētajiem tiesību aktiem, izņemot II pielikumā minētos īpašos bērna piedzimšanas vai adopcijas pabalstus."

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 4. panta 1. punkta h) apakšpunktu tā attiecas uz visiem tiesību aktiem, kas skar "ģimenes pabalstu" sociālā nodrošinājuma jomu.

5 Minētās regulas 13. pants nosaka:

"1. Ievērojot 14.c pantu, personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14.–17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakļauta šīs valsts tiesību aktiem arī tad, ja tā dzīvo citā dalībvalstī vai ja citā dalībvalstī atrodas tā uzņēmuma vai indivīda juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..]."

6 Regulas Nr. 1408/71 73. pants paredz:

"Darbiniekiem vai pašnodarbinātai personai [*travailleurs salariés ou non salariés*: algots darba ņēmējs vai pašnodarbināts darba ņēmējs], uz kuru attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar VI pielikumu ir tiesības par tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas dzīvo kādā citā dalībvalstī, uz ģimenes pabalstiem, ko paredz pirmās še minētās dalībvalsts tiesību akti, tā, it kā viņi dzīvotu šajā valstī."

7 Šīs pašas Regulas 76. pants ar nosaukumu "Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem un saskaņā ar ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts tiesību aktiem" nosaka:

"1. Ja vienā un tajā pašā laika posmā par vienu un to pašu ģimenes locekli sakarā ar darbu kādā profesijā tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ģimenes locekļi dzīvo, ir paredzēti ģimenes pabalsti, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas maksājami saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā saskaņā ar 73. vai 74. pantu, tiek apturētas līdz tādai summai, kas paredzēta pirmās dalībvalsts tiesību aktos.

2. Ja tajās dalībvalstīs, kurās dzīvo ģimenes locekļi, nav iesniegts pieteikums uz pabalstiem, tad otras dalībvalsts kompetentā institūcija var piemērot 1. punktu tā, it kā pabalsti būtu piešķirti pirmajā dalībvalstī."

8 Saskaņā ar 10. panta 1. punktu Padomes 1972. gada 21. marta Regulā (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97 (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 574/72"), "Noteikumi, kas piemērojami gadījumos, kad pārklājas darbinieku vai pašnodarbinātu personu [*travailleurs salariés ou non salariés*: algots darba ņēmējs vai pašnodarbināts darba ņēmējs] tiesības uz ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām":

"a) Tiesības uz pabalstiem vai ģimenes piemaksām, kas pienākas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kuros tiesību iegūšana uz šiem pabalstiem vai piemaksām netiek pakļauta nosacījumam par apdrošināšanu, darbu vai pašnodarbinātību, tiek apturētas, ja tā paša laika posma laikā un par to pašu ģimenes locekli pienākas pabalsti vienīgi atbilstīgi citas dalībvalsts attiecīgajiem tiesību aktiem vai, piemērojot regulas 73., 74., 77. vai 78. pantu, līdz šo pabalstu summai.

b) Ja tomēr pirmajā še nosauktajā dalībvalstī tiek veikta profesionāla darbība:

i) tādu pabalstu gadījumā, kas — vai nu vienīgi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar regulas 73. vai 74. pantu — pienākas personai, kura ir tiesīga uz ģimenes pabalstiem, vai personai, kurai tos izmaksā, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas pienākas vai nu vienīgi saskaņā ar šīs otras dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar šiem pantiem, tiek apturētas līdz tādai ģimenes pabalstu summai, kāda ir paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā šis ģimenes loceklis dzīvo. To pabalstu izmaksas, ko veic dalībvalsts, kurā šis ģimenes loceklis dzīvo, sedz šī dalībvalsts;

[..]."

9 Saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 114. pantu ar nosaukumu "Pabalstu provizoriska izmaksa, ja rodas strīdi par to, kuras valsts tiesību akti jāpiemēro vai kurai institūcijai jānodrošina pabalsts":

"Ja, rodoties strīdam starp divu vai vairāku dalībvalstu institūcijām vai kompetentajām iestādēm par to, kuras valsts tiesību akti būtu jāpiemēro darbiniekam saskaņā ar regulas II sadaļu vai kurai institūcijai būtu jānodrošina pabalsti, ieinteresētā persona, kura varētu pieprasīt pabalstu, ja nebūtu radies strīds, provizoriski saņem pabalstus, kas paredzēti tiesību aktos, kurus piemēro dzīvesvietas institūcija, vai, viņam nedzīvojot vienā no attiecīgajām dalībvalstīm, pabalstus, kas paredzēti tiesību aktos, kurus piemēro institūcija, kurai pirmajai iesniegts viņa pieprasījums."

Valsts tiesiskais regulējums

Luksemburgas tiesiskais regulējums

10 2. panta 1. punkts 1988. gada 1. augusta likumā, ar ko nosaka bērna kopšanas pabalstu, redakcijā ar grozījumiem, kas ir piemērojama pamata prāvā (turpmāk tekstā — "1988. gada likums"), nosaka:

"Bērna kopšanas pabalsts tiek piešķirts visām personām:

a) kuru juridiskā un faktiskā dzīvesvieta ir Luksemburgas Lielhercogistes teritorijā;

b) kuras savā ģimenē audzina vienu vai vairākus bērnus, par kuriem pieprasītājam vai ar to kopā dzīvojošam laulātajam tiek izmaksāts ģimenes pabalsts, un kuras atbilst 2. panta nosacījumiem, kas paredzēti likumā "Par ģimenes pabalstiem un Ģimenes pabalstu valsts kases izveidošanu" redakcijā ar 1985. gada 19. jūnija grozījumiem;

c) kuras galvenokārt velta laiku bērnu audzināšanai ģimenē un neveic profesionālu darbību vai nesaņem ienākumus no citas personas aizstāšanas profesionālā darbā.

[..]"

Vācijas tiesiskais regulējums

11 Saskaņā ar 1. panta 1. punktu 1985. gada 25. jūlija likumā "Par bērna kopšanas pabalsta un atvaļinājuma piešķiršanu" (*Bundeserziehungsgeldgesetz*) 1994. gada 31. janvāra redakcijā (*BGBl. 1994 I*, 180. lpp.), ko groza 1997. gada 24. marta likums (*BGBl. 1997 I*, 594. lpp., turpmāk tekstā — "*BErzGG*"), jebkura persona ar dzīvesvietu vai parasto dzīvesvietu Vācijā, kura dzīvo kopā ar tās aprūpē esošu bērnu, nodrošinot šī bērna kopšanu un audzināšanu, un neveic profesionālo darbību vai nestrādā pilnu slodzi, var saņemt bērna kopšanas pabalstu.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

12 Veide strādāja Luksemburgā no 1993. gada oktobra līdz 1998. gada maijam, visu šo laiku dzīvojot Vācijā kopā ar savu vīru un vecāko bērnu. Pēc dzemdību atvaļinājuma

un otrā bērna piedzimšanas 1998. gada 11. maijā, un īsa neapmaksāta atvaļinājuma viņa nolēma pilnībā veltīt laiku otrā bērna audzināšanai laikposmā no 1998. gada 1. oktobra līdz 2000. gada 15. maijam. Šajā laikposmā saskaņā ar Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas kodeksa 171. pantu Veide bija apdrošināta nodarbinātības dalībvalstī. No lietas materiāliem turklāt izriet, ka viņa vēlreiz bija nodarbināta pie sava agrākā darba devēja Luksemburgā laikā no 2000. gada 16. līdz 30. septembrim.

13 Vācijas kompetentā iestāde noraidīja Veides 1998. gada jūnija pieteikumu bērna kopšanas pabalsta saņemšanai saskaņā ar *BErzGG*. Gan *Sozialgericht für das Saarland* [Sārzemes Sociālā tiesa] (Vācija), gan *Landessozialgericht für das Saarland* [Federalās zemes Sārzemes Sociālā tiesa] (Vācija), attiecīgi, pirmajā un otrajā instancē apstiprināja šo lēmumu, ar ko pieteikums bija noraidīts.

14 Šīs tiesas uzskata, ka Veide atbilst bērnu kopšanas pabalsta piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar *BErzGG*, bet saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. un 73. pantu Luksemburgas Lielhercogistei kā Veides nodarbinātības dalībvalstij ir jāizmaksā tās tiesiskajā regulējumā paredzētais bērna kopšanas pabalsts. Faktiski Regulas Nr. 1408/71 76. panta piemērošanas nosacījumi šajā gadījumā nav izpildīti. *Sozialgericht für das Saarland* šajā sakarā norāda, ka Veides tiesības saņemt Vācijas bērna kopšanas pabalstu izriet no viņas dzīvesvietas Vācijā, nevis no tā, ka viņa veiktu profesionālo darbību šajā dalībvalstī, pretēji šīs normas prasībām, kura attiecas uz gadījumu, kad pabalsts tiek paredzēts sakarā ar profesionālas darbības veikšanu. *Landessozialgericht für das Saarland* norāda — ja Veides vīrs veic profesionālu darbību, viņš neatbilst Vācijas pabalsta piešķiršanas nosacījumiem. Tādējādi Regulas Nr. 1408/71 76. pants šajā lietā nav piemērojams.

15 Veide iesniedza *CNPF* pieteikumu izmaksāt bērna kopšanas pabalstu atbilstoši 1988. gada likumam, un tas tika noraidīts ar 2000. gada 30. novembra lēmumu. Taču *CNPF* piešķīra Veidei piemaksu, kas bija līdzvērtīga starpībai starp bērna kopšanas pabalsta summu, ko viņa varēja saņemt Vācijā, un lielāku bērna kopšanas pabalsta summu, ko paredz 1988. gada likums.

16 Veide apstrīdēja šo spriedumu *Conseil arbitral des assurances sociales* (Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas arbitrāžas padomē), kas 2001. gada 7. decembrī grozīja spriedumu un atzina Veides pieteikumu 1988. gada likumā paredzētā bērna kopšanas pabalsta saņemšanai. Pēc *CNPF* iesniegtās apelācijas sūdzības *Conseil supérieur des assurances sociales* (Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas Augstākā padome) apstiprināja šo spriedumu ar 2002. gada 27. maija spriedumu. Saskaņā ar šo spriedumu Regulas Nr. 1408/71 76. pants ir piemērojams tikai tad, ja Veidei ir tiesības uz ģimenes pabalstu Vācijā, kas tā nav šajā lietā, jo viņa nekad nav strādājusi Vācijā, nedz arī veikusi sociālās apdrošināšanas iemaksas. Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. un 73. pantu nodarbinātības valstij ir pienākums izmaksāt bērna kopšanas pabalstu.

17 *CNPF* vērsās *Cour de cassation* (Kasācijas tiesā), kura nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 1408/71 [..] 76. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz gadījumu, kad migrējošam darba ņēmējam ir tiesības uz ģimenes pabalstu saskaņā ar nodarbinātības valsts tiesību aktiem un viņa ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts tiesību aktiem?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai nodarbinātības valsts iestādes var apturēt tiesības uz ģimenes pabalstu, ja tās uzskata, ka ģimenes pabalsta piešķiršanas pieteikuma noraidīšana dzīvesvietas valstī nav saderīga ar Kopienu tiesībām?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai iepriekš minētais 76. pants atļauj nodarbinātības valstij piemērot pabalstu pārklāšanās novēršanas principu gadījumā, kad migrējošā darba ņēmēja laulātais saņem vai tam ir tiesības saņemt tādu pašu ģimenes pabalstu atbilstoši viņa ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts likumiem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

18 Uzreiz ir jānorāda, ka gan *BErzGG* paredzētais bērna kopšanas pabalsts (1996. gada 10. oktobra Tiesas spriedums apvienotajās lietās C-245/94 un C-312/94 *Hoever* un *Zachow*, *Recueil*, I-4895. lpp., 18.–27. punkts), gan bērna kopšanas pabalsts saskaņā ar 1988. gada likumu, kas ir līdzīgs Vācijas bērna kopšanas pabalstam, atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai tos varētu uzskatīt par "ģimenes pabalstiem" Regulas Nr. 1408/71 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta nozīmē.

19 Tiesa jau ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 1408/71 13. pantā noteiktais princips, saskaņā ar kuru personai ir piemērojami tikai nodarbinātības dalībvalsts tiesību akti, neizslēdz to, ka atsevišķu pabalstu izmaksu var reglamentēt šīs pašas regulas speciālās normas (skat. it īpaši 1992. gada 9. decembra spriedumu lietā C-119/91 *McMenamin*, *Recueil*, I-6393. lpp., 14. punkts).

20 Attiecībā uz ģimenes pabalstiem Regulas Nr. 1408/71 73. pants nosaka, ka darbiniekam vai pašnodarbinātai personai, uz kuru attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, ir tiesības par citā dalībvalstī dzīvojošiem savas ģimenes locekļiem saņemt pirmās še minētās dalībvalsts tiesību aktos paredzētos ģimenes pabalstus tā, it kā viņi dzīvotu šajā valstī.

21 Šīs pašas regulas 76. pants, uz kuru attiecas prejudiciālie jautājumi, jau nosaukumā ietver norādi — "Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem un saskaņā ar ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts tiesību aktiem".

22 Īpaši šī norma skar situāciju, "ja vienā un tajā pašā laika posmā par vienu un to pašu ģimenes locekli sakarā ar darbu kādā profesijā tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ģimenes locekļi dzīvo, ir paredzēti ģimenes pabalsti". Šīs normas piemērošana nozīmētu, ka personai pienāktos ģimenes pabalsts no dzīvesvietas dalībvalsts, ja tā tur veic profesionālo darbību.

23 Taču gan no lietas materiāliem, gan no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka persona, kas atrodas tādā pašā situācijā kā Veide, var, atsaucoties uz Regulas Nr. 1408/71 73. pantu, pieteikties uz 1988. gada likumā paredzēto ģimenes pabalstu, ja tai ir darbinieka statuss Luksemburgā, kas savukārt pastāv, ja tā ir apdrošināta vienā no Luksemburgas sociālās drošības sistēmas nozarēm (šajā sakarā skat. 2005. gada 7. jūnija spriedumu lietā C-543/03 *Dodl* un *Oberhollenzer*, Krājums, I-5049. lpp., 30. punkts) un ja tā atbilst bērna kopšanas pabalsta piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, proti, Vācijas

Federatīvās Republikas tiesību aktiem, kas šādu pabalsta piešķiršanu piesaista nevis iepriekšējai profesionālās darbības veikšanai, bet gan dzīvesvietai šajā valstī.

24 Savukārt uz šo pēdējo minēto gadījumu, kurā tiesības uz ģimenes pabalstu dzīvesvietas dalībvalstī nav atkarīgas no apdrošināšanas nosacījumiem, nodarbinātības vai pašnodarbinātā statusa, bet gan no dzīvesvietas nosacījuma, attiecas Regulas Nr. 574/72 10. pants.

25 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nolūkā sniegt iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi uz prejudiciālo jautājumu Tiesa var ņemt vērā tās Kopienu tiesību normas, uz kurām valsts tiesa savos prejudiciālajos jautājumos nav atsaukusies (skat. it īpaši 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-60/03 *Wolff & Muller*, Krājums, I-9553. lpp., 24. punkts).

26 Šādos apstākļos šī lieta ir jāizskata, ņemot vērā Regulas Nr. 574/72 10. pantā noteiktās pabalstu pārklāšanās normas.

27 Vispirms ir svarīgi atgādināt — lai arī kāda būtu atbilde uz uzdotajiem jautājumiem, ja tādos gadījumos kā šajā pamata prāvā pastāv šaubas, tad saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 114. pantu dzīvesvietas dalībvalsts iestādei ir provizoriski jāizmaksā tās piemērojamos tiesību aktos paredzētais pabalsts, proti, minētajā lietā — *BErzGG*

paredzētais bērna kopšanas pabalsts, kamēr tiek gaidīts galīgais prāvas iznākums starp šo iestādi un tāda paša veida iestādi nodarbinātības valstī.

28 Kā norādīja Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā *McMenamin* 17. un 18. punktā, ja saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto pabalstu pārklāšanās novēršanas principu nodarbinātības dalībvalsts izmaksātais pabalsts ir primārs, salīdzinot ar dzīvesvietas dalībvalsts izmaksāto pabalstu, kas ir apturēts gadījumā, kad dzīvesvietas dalībvalstī tiek veikta profesionāla darbība, šīs pašas Regulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļa paredz pretēju atrisinājumu, proti — ka tiesības uz dzīvesvietas dalībvalsts izmaksāto bērna kopšanas pabalstu gūst virsroku pār nodarbinātības dalībvalsts izmaksātiem pabalstiem, kas līdz ar to tiek apturēti.

29 Šī paša sprieduma 19. punktā Tiesa uzsvēra, ka saskaņā ar šo normu šīs prioritāšu maiņas pamatā esošā profesionālā darbība dzīvesvietas dalībvalstī ir jāveic "personai, kurai ir tiesības uz ģimenes pabalstiem vai piemaksām, vai personai, kurai tie tiek izmaksāti".

30 Šo teikuma daļu, ņemot vērā tās autora mērķi, Tiesa interpretēja šādi: ja persona, kuras aprūpē ir bērni un uz kuru attiecas Regulas Nr. 1408/71 73. pants, vai arī tās laulātais veic profesionālo darbību bērnu dzīvesvietas dalībvalstī, tad saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 10. pantu šādas darbības veikšana aptur tiesības uz minētajā 73. pantā paredzēto pabalstu līdz šāda paša pabalsta apmēram, ko izmaksā dzīvesvietas dalībvalsts neatkarīgi no tā, kura persona tieši saņem dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos noteikto ģimenes pabalstu (iepriekš minētā sprieduma lietā *McMenamin* 20.–27. punkts).

31 Kā to norādīja ģenerāladvokāte savu secinājumu 39. punktā un kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Dodl* un *Oberhollenzer* 60. punkta, Regulas Nr. 574/72 10. pantā veiktie grozījumi attiecībā uz šīs normas redakciju versijā, kas ir piemērojama iepriekš minētajā *McMenamin* lietā, nevar būt pamatā šīs interpretācijas apstrīdējumam.

32 Tādējādi iepriekš minētā sprieduma *Dodl* un *Oberhollenzer* 64. punktā Tiesa nolēma — ja darba ņēmējas, kuras aizbildnībā ir bērns vai kurai gan saskaņā ar nodarbinātības dalībvalsts tiesību aktiem, gan ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem vienlaicīgi ir tiesības uz ģimenes pabalstu par šo pašu ģimenes locekli, laulātais vai faktiskais dzīvesbiedrs veic profesionālo darbību dzīvesvietas dalībvalstī, šai dalībvalstij ģimenes pabalsts ir jāizmaksā, piemērojot šīs pašas regulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļu neatkarīgi no tā, kura persona tieši saņem minētās valsts tiesību aktos noteikto pabalstu. Atbilstoši šim pieņēmumam ģimenes pabalsta izmaksa no nodarbinātības dalībvalsts puses ir ierobežota līdz ģimenes pabalsta apmēram, ko paredz dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti.

33 No tā izriet, ka pamata prāvas gadījumā Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļa nozīmē — ja tādas personas laulātais, kurai ir tiesības uz 1988. gada likumā paredzēto bērna kopšanas pabalstu, piemērojot Regulas Nr. 1408/71 73. pantu, veic profesionālu darbību bērnu dzīvesvietas dalībvalstī, šajā gadījumā — Vācijas Federatīvajā Republikā, tad tas aptur tiesības uz šajā normā paredzēto pabalstu līdz tam bērna kopšanas pabalsta apmēram, kas ir paredzēts dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos, pat tad, ja tas pienākas Luksemburgas pabalsta saņēmējam, nevis viņas laulātajam.

34 Tādējādi uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi: Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tādas personas laulātais, kura saņem ģimenes pabalstu, piemērojot Regulas Nr. 1408/71 73. pantu, veic profesionālu darbību bērnu dzīvesvietas dalībvalstī, tad šādas darbības veikšana aptur tiesības uz šajā normā paredzēto pabalstu attiecībā uz bērna kopšanas pabalsta summu, kas ir paredzēta dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos, neatkarīgi no tā, kura persona tieši saņem šīs valsts tiesību aktos noteikto ģimenes pabalstu.

Par tiesāšanās izdevumiem

35 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

10. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļa Padomes 1972. gada 21. marta Regulā (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tādas personas laulātais, kura saņem ģimenes pabalstu, piemērojot Padomes 1971. gada

14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 73. pantu, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, veic profesionālu darbību bērnu dzīvesvietas dalībvalstī, tad šādas darbības veikšana aptur tiesības uz šajā normā paredzēto pabalstu attiecībā uz bērna kopšanas pabalsta summu, kas ir paredzēta dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos, neatkarīgi no tā, kura persona tieši saņem šīs valsts tiesību aktos noteikto ģimenes pabalstu.

[Paraksti]